

тѣ половинѣ става лѣто, а на сѣвернѣ-тѣ зима; това става на 10-ый Декемврія.

И така отъ непрѣстайно-то обыкаляніе на земь-тѣ около слънце-то, ставать едно по друго *четыре годишны врѣмена: пролѣшь, лѣшо, есенъ и зима*, и дни-ти *шу расшъшь, шу намалявашь*, и това тѣй рядовно и на свое врѣмя става, що-то ни на косьмѣ не слишява.

Земя-та като ся врьти около себе на остъ обръщаны камъ всицкы страны и ніе денѣ глядамы камъ еднѣ странѣ на небе-то, а ноцѣ камъ другѣ странѣ. Ноцѣ глядамы звѣзды а денѣ гы не видимъ, зашто слънчева-та свѣтлина надвива на тѣхнѣ-тѣ свѣтлинѣ та ѣ изличява. Ако да нѣмаше да свѣти слънце, то и денѣ щяхмы да глядамы звѣзды и то не тыя звѣзды, кои-то видимъ ноцѣ. Кои-то ся призирать въ небе-то трѣбува да сѣ съглядали, че зимѣ и лѣтѣ не ся видять все едны звѣзды; а това е така, зашто земля-та изъ пѣтя си около слънце-то дохажда въ различны мѣста изъ небесный ширинѣй, па и дни-ти и ноци-ты непрѣстайно ся мѣнявать, та ту растѣть ту намалявать, а оттова зимѣ прѣзь длѣгы-ты ноци ся видять повече и другы звѣзды, а лѣтѣ прѣзь късы-ты ноци по-малко и другы звѣзды.

Испрьво имало малко хора по земь-тѣ и тѣи слабо ся събирали и мѣшяли помежду си; а кога ся поумножили зели да ся пуцать на далечень пѣть, по сухо и по море и така малко по-малко опознали и най-далечны страны. На днешне врѣмя толкова много сѣ напрѣднѣли, що-то вече крѣстосахѣ такорѣчи цѣлѣ земь-тѣ, размѣрихѣ ѣ, прѣписахѣ ѣ на хартиѣ за да забѣлѣжять по-добрѣ дѣ що има, и намѣрихѣ, че тя е толкова голѣма, що-то ако бы рѣкълѣ

БИБЛИОТЕКА № 3*

Тодоръ Д. Плочевъ